

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuj dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljavate naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Volično gibanje.

Iz litijškega okraja.

»Slovenec« od 24. t. m. nam je razglasil katoliško-narodne kandidate za deželne poslance tudi za naš volilni okraj, ki obsegajo volilne sodne okraje Litija, Višnjagora, Trebnje, Žužemberk, Mokronog in Radeče. Iz tega razglaša smo izvedeli, da nam je duhovniška ali tako imenovana klerikalna stranka namenila za poslance Koščaka, dr. Schweitzerja in dr. Žitnika; torej ne jednega kmetijskega posestnika iz teh naših sodnih okrajev. Zakaj Koščak je sicer posestnik in krčmar, pa spada v ljubljansko okolico; dr. Schweitzer je mlad advokatovski koncipijent, ki najbrž naših krajev še nikoli videl ni, in dr. Žitnik je duhovnik, ki opravlja v Ljubljani Rauberjanski benefic, ki se mu torej za naše kmetijske razmere ni bilo nikoli treba brigati. Take deželne zastopnike nam torej vsljuje klerikalna stranka. Kaj res ni mogoče v tako obširnem volilnem okraju najti treh razumnih in zvedenih kmetovalcev domačinov, da bi zastopali naše zadave v deželnem zboru? Pač ni zdaj druge pomoci, kakor obrniti se do vseh pravih na rodnjakov in resničnih prijateljev kmetijskega stanu, da nam poskrbe iz naših krajev zastopnike domačine. Na noge torej, da ne bo prepozno!

Iz Bele Krajine.

Gospod učitelj Šetina naj se prav nič ne ustrinja »Slovenčevege« spodbujevanja k čuječnosti. Le neustrašeno naj nastopi kot kandidat! Mi dobro poznamo njegove zasluge v korist kmetskemu stanu, posebno glede trtereje. Marsikateri posestnik vinogradov je že lani in bode tudi letos spravil dosti lepih kronic iz trsja, katero je zasadil po njegovih nasvetih in z brezobrestnimi posojili, koja je dobil po njegovem priporočilu. Mi bodovali le takega za poslanca, o katerem smo trdno prepričani, da bo v resnici z besedo in dejanjem delal v korist kmetovalca. Proč s Schweigerji in Pfeiferji, ki so se za nas prav malo pobrinili. — Sladkih besed smo suti. Ker so vinograji naša nada, s kojimi si bodovali pripomogli zopet do boljše prihodnosti, zato si ti ubogi kmetiči išči svojih prijateljev v možeh, ki se bodo potegnili zate z nesebičnostjo, da ti bode z državno in deželno podporo mogoče zopet zasaditi uničene vinograde, kateri te bodo rešili bede. — Gospod Šetina naj le pogumno gre v boj. Še je v Beli Krajini zavednih mož, ki ga bodo v boju za svoje in cele dežele koristi kolikor mogoče izdatno podpirali.

Iz cerkniške gmajne.

12. avgusta bil je v Cerknici neki pripravljalni shod na katoliški podlagi. Shoda se je udeležilo 33 glav — sami povabljeni — in sicer bilo je 25 duhovnikov in 8 petolizcev, kateri dolgujejo klerikalni posojilnici. Domenili so se ti pajaci, da postavijo kandidatom za deželnozborske volitve Fr. Drobniča iz Nove vasi, po domače Mramova; kdor hodi po semnjih, ga pozna kot kravjega prekupa in meštarja. Učen je pa tako, saj je dovršil dvorazredno ljudsko šolo na Blokah, zato je pa bil njegov govor v Hrenovicah samo »kratek«. S čim se je pa tako prikupil klerikalcem, bi morda vprašali. Ej, jedino s tem, ker je zaklical na shodu: »Jaz sovražim

liberalce z dušo in telesom. »Ko se je pa mož nekaj branil prevzeti kandidaturo, mu je neka oseba rekla, e kaj — ti bodo pa drugi pomagali — in bil je kandidat. Torej bo res le za pajaca in stafažo ožlindrani gospodi. Da bo pa v resnici pajac ostal, skrbeli bodo zavedni Notranjci. Vam, gospod kandidat, (klobuk dol!) pa svetujem, da se greste ponudit rajši za čednika, nego za poslanca. Res škoda, da ni predpustni čas. Torej, možje volilci! Kravjega prekupa in meštarja pa ne za našega deželnega poslanca, ker morda bi ga kdo v nemščini hotel prodati, in on bi ne vedel, da je prodan.

Antiklerikalec.

Kaj so klerikalci?

(Spisal Ant. Sedej, župan v Doleh nad Idrijo).

Dragi slovenski kmet! Obrni se nekoliko okrog sebe in pogledaj nekoliko mej svet! Da, videl bode različno ljudstvo, nekatero ljudstvo se bode obnašalo proti tebi tako, drugo zopet tako. — Pojd v gostilno! Ne vprašuj pred vstopom, katere stranke da je gostilna, vstopi brez ozira na to! Ta je klerikalna, poskusi jo! Slaba in draga jedila, neotesanost, surovost proti tebi itd. Vstopi v drugo, narodno-napredne stranke, kjer te sprejmejo prijazno z naboljšo postrežbo, da ti kljub temu ne bode treba skoro na posodo jemati denarja, da plačaš račun, kar se v klerikalnih gostilnah mnogokrat zgodi, in moraš vse koticke mošnjička dobro pretresti, da plačaš malo neslane »župce«. — V tem se razvidi, da klerikalci nimajo nikakoga sočutja s kmetom, kar je nasprotno pri narodno-napredni stranki, katera ve, kje našega kmeta čevelj žuli, in kateri čevljari mu radovljeno k temu pomore.

Toda pustimo to, in pogledaj nekoliko n. pr. v temu podobni — deželni zbor, za kogega volitve se bližajo. Poglej delovanje narodno-naprednih poslancev, in poslancev — klerikalcev.

Toda, kar so dosedaj storili poslanci, pustimo pri miru, saj vemo, da so klerikalni le za svoje žepo delovali in nam s tem škodovali, — dasi so vkljub temu narodno-napredni precej že tacih škod odvrnili in pri tem še veliko družega za nas koristnega storili, in s tem pokazali, da imajo tudi za nas kmete srce.

Predočimo si prihodnost! Ti, nezavedni slovenski kmet, ki se drži farovške suknje, pod katero ti стоji mladi neizkušeni kaplanček-petelinček, ki ti v vseh redih svetuje s svojim, ne jutranjim, ampak večernim »kikiriki«, boš volil klerikalnega poslanca. Ta seveda ne bo nič storil za tebe, slovenski kmetovalec, ampak bode hodil s svojimi, tako čudovito korajžnimi »tovariši« klerikalci. In nič ne bo vprašal, če dela kmetu škodo, samo da je petak! Oj kmet! Kaj te še čaka! Še predstavljalci si ne moreš, kam te privede klerikalno geslo: »Kmete naj tudi gospod zastopa«, Vsak stan dela rad za svoj stan. Rokodelec za rokodelski, učitelj za učiteljski itd. Za kmetski stan bo najbolje delal kmetski poslanec, seve če ima kaj soli v glavi. Kako si moreš misliti, da bo »gospod« delal na to, da postane živina dražja? Nikdar, saj bi potem moral meso dražje plačevati. In takih vzgledov bi lahko navadel še več. Le pomisli kmet, kako je duhovniška stranka postopala pri zakonu o davkih. Ti moraš od vsega davek plačati, duhovnik je pa skoro od vsega opro-

ščen! Pomni, kmet: »Kakor si bodes postal, tako bodes ležal«. Predrami se torej, slovenski kmet iz dolgoletnega spanja, predvadi in premisli, kaj tebi ponuja prihodnost, zakaj gorje ti, ako se že o pravem času na njo ne pripraviš!

Imej vedno v spominu geslo: »Kmeta naj zastopa kmet!« Sedaj pred deželnozborskimi volitvami, udrihali bodo farovški černosukneži okoli tebe tako prijazno in te bodo na vse mile načine prosili, da se jim vdaš in ž njimi — voliš, potem se ti bodo pa v pest smijali, rekoč: »Sedaj je na limanach, kar v kletko ž njim«, in kmet, volilec klerikalca, suženj si, kakor si bil mnogo, mnogo let! Suženj! Oj, ne stori tega, zakliči: Svoboden, svoboden in svoboden hočem biti!

Kakor sem že preje rek, deluje vsak človek na to, da se izboljša stan, kojega pristaš je sam. Tako n. pr. duhovnik-poslanec deloval bode gotovo, da se izboljša duhovski stan, obrtnik-poslanec, deloval bode na to, da na kak način izboljša obrtniški stan; in poslanec-kmet, deloval bode gotovo na to, da se izboljša kmetski stan, kojega pristaš je sam! Umiljivo je torej, da bode »gospod« deloval le za svoj stan. Kdaj je bilo njemu mar za kmeta, dasiravno gospod na kmete svoje ude opira? — Pusti torej poslanca-gospoda, okleni se poslanca-kmeta, da kmeta, a tacega, kateri pozna kmetske težave, vedobro, kje kmeta čevelj žuli in kateri pozna in tudi izkoristi čevljarja k popravilu tega čevlja; pusti torej černosukneže in njih podrepnike in ne poslušaj jih v političnih zadavah — saj v tem oziru še toliko niso učeni, kakor zajec na hoben.

Drži se, kmet, gesla: »Kmet s kmetom, gospod z gospodom!« Dne 12. septembra oddajmo svoje glasove narodno-naprednim kandidatom, o katerih smo prepričani, da bodo res za nas delovali.

V Ljubljani, 26. avgusta.

Priprave za drž. zbor.

»Hlas Naroda« poroča, da se je pri avdijencah v Išlu rapravljalo o času, kdaj se skliče državni zbor, o nagodbi z Ogrsko in o carinskem tarifu. Vlada hoče, še predno skliče drž. zbor, konferirati z nekaterimi voditelji strank, da se mir in delavnost parlamenta ohranita. Vesti o neslogi, vladajoči v vlasti, baje niso resnične in ne misli nihče demisionirati. Češki deželni zbor se baje razpusti ta teden in se takoj razpišejo nove volitve, ki se bodo izvršile v drugem tednu meseca oktobra. Volitve se bodo vrstile po novovpeljanem zakonu o direktem voljenju. Drž. zbor se snide spočetka oktobra, češki deželni zbor, ki je za razmere v Cislitvaniji skoraj prav tako važen, pa proti koncu t. l.

Gibanje v Macedoniji.

Bolgarska vlada je v škripicih. Na eni strani stoji pod močnim vplivom Rusije, na drugi strani pa je pritisk narodove volje silen. Radi macedonskega odpora je nastal med kabinetom Karawelova in med narodom popoln razkol. Narod simpatizira z upornimi slovanskimi Macedonci in je to svojo simpatijo pokazal demonstrativno, ko je bil Sarafov s tovariši vred oproščen. Rusija želi, da se ohrani red na Balkanu, zato je že zela, da naj ostanejo Sarafov in tovariši pod ključem. Tudi Rumunija se je trudila za to na vso moč, da bi bili Sarafov in tovariši obsojeni, ali nabrani material je bil

nezanesljiv in se je moral zavreči. Sedaj vre v Macedoniji silno. Tvorijo se čete ustašev, katere vodijo inteligentni in bogati Bolgari. Možno je, da se dvignejo nakratki vsi macedonski Slovani, in Bolgari jih bodo podpirali. Razmere na Balkanu so tako napete. Stališče Karawelovo pa je zelo omajano.

Vojna v Južni Afriki.

Angleški prestolonaslednik in prestolonaslednica sta se vrnila iz Avstralije ter se ustavila v Kapstadt, kjer sta bila sprejeta sijajno. Spretni in sila agilni angleški aranžerji so priredili celo nekaj »oficijalnih« udanostnih izjav dveh bivših burskih republik, sedanjih angleških kolonij; deputaciji Burov sta izročili te izjavi osebno s slovesnim nagovorom. Prestolonaslednik je bil te aranžirane in izvrstno režirane komedije posebno vesel. Ali — če ni docela slep — videti je moral, da je udanostna izjava peščice najetih in plačanih Burov res le komedija, kajti celo kaplandski Hollandci so kazali svoje sovraščvo do Anglije očitno s tem, da so v Kapstadt zaprli vrata in okna svojih hiš ter niso razobesili nobenih zastav. — Listi dvomijo, da bi hotel car resnično posredovati za mir, dasiravno se jim ne zdi, da bi bilo to absolutno nemožno. Sedanji čas, po pretekli skoraj dve leti, odkar se je začela vojna in ko je glasom Kitchenerjeve proklamacije dospela do vrhuncu, bi bil v istini najprimernejši za tako posredovanje. Sestanek ruskega carja z nemškim cesarjem v Gdanskem ter z angleškim kraljem, z Loubetom, Krügerjem in morda tudi z italijanskim kraljem dene ne morda vendarle kot najvažnejšo posledico resno posredovanje za pošten mir. — Gledé pozicij burskih kolon ni možno sporočiti nič zanesljivega. V Transvaalu, ki ima nekako obseg Ogrske brez Hrvatske in Slavonije, je začel Kitchener sam operirati proti Bothi, Schalku Burgerju in Viljoenu, ki imajo vsi skupaj le 4000 mož. Sedaj menda stoje na skrajni vzhodnji meji Transvaala. Na maršu proti jugu, baje z namenom, vdreti v Kaplandijo, sta Dewet in Delarey. V Oranju, ki ima obseg Češke in Galicije skupaj, sta ob Vaalu severovzhodno od Kimberleya Babenhorst in Delvier, na zahodu je Hertzog. Iz Kaplandije so Angleži začeli 7. t. m. preganjati Bure ter so z nepretrganimi kolonami baje vrgli Kruitzingerja iz dežele preko reke Vaal. Od juga pod Kruitzingerja polkovnik Gorringe, od severja pa mu hiti nasproti general Knox. Drugi burski oddelki so ušli. Theron in Botha Karol sta udrila proti zahodu, drugi pa proti vzhodu. Ako uide še Kruitzinger, ostane velika, mesec trajajoča gonja brez uspeha. Angleški listi prorokejo, da bodo sredi septembra vojne konec. Kakor znano, so angleški časopisi dobrí lažnjivci, a najslabši proroki.

Dopisi.

Z dežele, 25. avgusta. (Čujte, eksekutorji!! Zdaj lahko tudi mi eksekutorji, spoznamo, da ni nikjer več tako nesramnih, podlih, hudobnih in surovih ljudij, kakor so naši podivjani klerikalci. Zato res ni čudno, da jih iz dna svoje duše zaničuje vsak, ki jih pozna in še poseno misli in čuti. Kakor sestrano psò pri kaki hribovski bajti oblaja in, če more, tudi obgrize vsacega neznanca, ako mu

ne prinese klobase ali pa kosca kruha, tako napadejo naši »katoliški« potuhnjenci in bogohlinci vsacega zavednega rojaka, ako jim noče v največji ponižnosti izlati ter umivati ožlindranih rok! Pa ne le posameznih oseb, temveč začno napadati kar cele stanove ter hujskati proti njim nezavedno kmetsko ljudstvo, kjer edino še imajo svojo zaslombo in podporo. Pri nevednem kmetu so na znani podli in surov način očrnili že meščanski, učiteljski, trgovski in notarski stan. Zdaj se je zaletel neki stekli farovški surovež tudi v res uboge eksekutorje. Kdor ne verjame tega, naj bere v »Slovencu« od 22. avgusta t. l. dopis »z deželec«, v katerem se imenujemo mi eksekutorji sploh le liberalne podrepne muhe in brencljni, ki ne znamo druzega, nego lagati in preklinjati duhovne, pobirati fuge za enakovrednimi liberalnimi gospodi in se nazadnje nam še preti na prav surov hribovski način z nekim tepežem čez kolena! Tovariši, ali naj se zato, ker smo za svojo težavno službo tako slabo plačani, za nagrado še pustimo, da nas brez vsega povoda tako grdo psujejo, ponižujejo, zasramujejo in obrekujejo ljudje, kateri so prišli že ob vso sramoto, poštost in dostenost? Kdorkoli še čuti kaj človeškega ponosa in časti v sebi, ne bo molče prenesel takega surovega zasramovanja in žaljenja in zato si moramo tudi mi poiskati zadoščenja, ker drugače bodo res začeli vsled klerikalnega hujskanja zaslepljeni kmetje delati z nami, kakor z muhami, ki jim padajo v močnik! Zatorej, dragi stanovski vrstniki, naročimo si v Ljubljani skupnega zastopnika, ki bode nam pomagal poučiti čast kradeči škofov list o dostenosti in poštenosti!

Eden v imenu mnogih.

S Štajerskega, 24. avgusta. V »Slovenskem Narodu« je govor gosp. dr. Brumen pri shodu zaupnih mož v Mariboru dne 22. avgusta t. l. bil le kratko in lakonično očrtan. V popolnитеv poročila naj služi naslednje. Gosp. dr. Brumen se je strinjal samo z meritornim programom slov. deželnih poslancev, nikakor pa ne z njihovo takto, ter je izvajal svoje preprčanje, ki kulminira v tem, da bi slov. dež. poslanci mogli in smeli le takrat sredstvo abstinence uporabiti, če bi bili vsaj poskušali z obstrukcijskimi sredstvi pripraviti večino štajerskega deželnega zbora do priznanja naših kulturnih, narodnih in gospodarskih teženj.

Izrečeno je v svojem govoru tudi poudarjal, da so deželnici s svojim dosedanjim postopanjem sami zakrivili če se njihova takta v posameznih okrajih graja in obsoja.

V tem oziru se je popolnoma strinjal z izvajanjem svojega predgovornika g. Vrečkota, ki je tudi zahteval, naj se poslanci vrnejo in delajo v deželnih zbornici več hruša in trušča, kakor so to dosedaj storili.

Končajoč svoj govor zahteval je od deželnih poslancev, naj pojasnijo, zakaj da niso skušali pri jednej ali drugoj priliki uprizoriti bodisi tehnične ali naravne ali kakornekoli druge obstrukcije, ker bi tudi v tem slučaju, če bi ta obstrukcija brez vsakega uspeha in ploda ostala preprečili sedanje nasprotje na Spodnjem Štajerskem, katero izvira edino le iz mehkega in skromnega nastopa naših deželnih poslancev.

Na ta ugovor g. dr. Fran Rozina ni imel drugega opomniti, kakor to, da je sedaj po dovršenem izstopu iz deželnega zbora lahko trditi da bi se bilo moralno tako ali drugače postopati.

Če po prečitanju resolucij, s katerimi se sicer g. dr. Brumen v meritornem oziru popolnoma strinja, ni stavil predloga, naj se točka glede abstinence deželnih poslancev izključi z dnevnega reda zgodilo se je to samo radi tega, ker je pričakovati, da bode po preteklu legislaturne periode deželnega zbora ta itak v kratkem razpuščen in zato tudi vprašanje glede preteklosti nima več aktunalnega pomena.

Izpred sodišča.

(Tolovajstvo v Gočah.)

Pri c. kr. deželnem sodišču v Ljubljani začela se je danes kazenska obravnavna zaradi znanega tolovajstva v Gočah.

Sodišču je predsedoval dež. sodnije svetnik Andoljšek, votanje so bili: dež. sodni svetnik Wenger, Hauffen in Vedernjak. Drž. pravdništvo je zastopal drž. pravdnik Trenz. Zapisnikar je avksultant dr. Souvan. Zagovornika sta Vencajz in dr. Brejc, zastopnik zasebnih udeležencev je dr. Tavčar.

Na čelu obtožencev sedi bled kakor zid bivši misijonar, sedaj kurat v Gočah, I. Ferjančič, poleg njega pa v dveh vrstah njegovi sokrivci, mej njimi tudi Ferjančičev brat, sami revčki, ki naredi utis, da se žive zgolj z ješprenjkom. Mej vsemi obtoženci sta le dva vojaka. Značilno je, da so vsi obtoženci silno zadolženi. Dva obtoženca sta bila občinska odbornika, a sta bila ovržena. Mej poslušalci je tudi sestra kurata Ferjančiča, žena klerikalnega kandidata Habeta.

Ko so bili obtoženci izprašani glede generalij, je bila prečitana naslednja

»obtožnica:

C. kr. državno pravdništvo v Ljubljani dvigne proti:

1. Josipu Ferjančič, 35 let staremu samskemu kuratu v Gočah h. št. 18. dosedaj nekaznovanemu

2. Viktorju Pangercu, 25 let staremu samskemu posestnika sinu v Maučah h. št. 5 dosedaj nekaznovanemu

3. Francetu Debevcu sploh Pintarjev, 17 let staremu samskemu posestnika sinu na Gočah h. št. 82 dosedaj nekaznovanemu

4. Janezu Požaru, 35 staremu oženjenemu posestniku v Gočah h. št. dosedaj nekaznovanemu

5. Jožefu Mohorčiču, 44 let staremu samskemu posestniku v Gočah h. št. 67 radi prestopka zoper varnost časti kaznovanemu

6. Andreju Krečiču sploh Krekov 41 let staremu oženjenemu posestniku v Gočah h. št. 95 dosedaj nekaznovanemu

7. Eduardu Ferjančiču sploh Jamškov 29 let staremu samskemu posestnika sinu v Gočah h. št. 56 dosedaj nekaznovanemu

8. Antoniju Vovku, sploh Matevžkov, 25 let staremu samskemu posestnika sinu na Gočah h. št. 25 radi prestopka po 411 k. z. z 48urnim zaporom kaznovanemu

9. Janezu Vovku sploh mežnarjev 20 let staremu samskemu posestnika bratu na Gočah št. 40 dosedaj nekaznovanemu

10. Leopoldu Ferjančiču sploh Jožnov 26 let staremu samskemu posestnika sinu na Gočah h. št. 30 dosedaj nekaznovanemu

11. Janezu Funa 58 let staremu oženjenemu posestniku na Gočah h. št. 107; radi hudodelstva po § 140 k. z. s 5letno ječo kaznovanemu

12. Francetu Jerončiču sploh Ceketov 36 let staremu oženjenemu posestniku na Gočah h. št. 68; radi hudodelstva po § 93 k. z. s 6tedensko ječo kaznovanemu

13. Janezu Jerončiču 37 let staremu oženjenemu posestniku na Gočah h. št. 23, zaradi prestopkov, zoper varnost lastnine po § 460 k. z. in zoper varnost časti s 6dnevnim zaporom in globo na 20 K kaznovanemu

14. Janezu Krečiču sploh Krekov 38 let staremu samskemu posestnika sinu v Gočah h. št. 21 radi prestopka zoper varnost časti dvakrat kaznovanemu

15. Ludoviku Vovku sploh Matevžkov, 18 let staremu samskemu posestnika sinu na Gočah h. št. 25 dosedaj nekaznovanemu

16. Francetu Ferjančiču sploh Brjaški 40 let staremu oženjenemu posestniku na Gočah h. št. 46 dosedaj nekaznovanemu

17. France Pregelj sploh Tržanov 17 let staremu samskemu posestnika sinu na Gočah h. št. 91 dosedaj nekaznovanemu in

18. Alojziju Dolencu sploh Dolenc 35 let staremu samskemu posestnika sinu na Gočah h. št. 96 dosedaj nekaznovanemu

obtožbo:

I. Vsi gori imenovani so s sledečimi iz hudobije storjenimi dejanji in sicer:

a) Josip Ferjančič s tem, da je v zadnjem času pred 28. oktobrom 1900 popoldan na Gočah in njih podružnicah

o propovedih liberalno stranko grdl, zanjeval in zoper njo hujškal, navajal, da so liberalci norci in šeme in jih primerjal s osli in psi; poudarjal da so liberalci brezverci da niso ljudje in da se njih otrok pogledati ne sme, naglašal, da le po tistem ki govorč čez sveto vero in da kazen plača on, grdl njih časopise in od liberalnega društva »Triglav« prirejeni ples sramotil rekoč naj si ljudstvo in melon naredi cilindre in počni roke, da bodo imeli rokovice, da bode pa njegova stranka šla popoldne 28. oktobra 1900 v Mače in se bode tam okrepčala, dalje istega dne zvečer kričal čez okno: »Po njih (liberalcih) Strela ubi Bure! Razpolite Boksarje in liberalce! Razženite te hudobneže! Nič se ne bojite, mi bomo zmagali! Bog z nami! Bog živi Nanos!« Naslednje pa s tem, da so zvečer in v noči na 29. oktobra 1900 na Gočah in sicer:

b) Viktor Pangerc udaril Matiji Viđrih po sveči, da je napravil pred napadom temo in kričal, da so liberalci Boksarji, zagnal se na Franceta Stembergerja in ga prijet ob jednem s Francetom Debevcem na jedni strani života; dalje udaril Avgusta Žgurja po hrbtu.

c) France Debevc prijet Franceta Stembergerja ob jednem z Viktorjem Pangercem na drugi strani života.

d) Janez Požar udaril Stembergerja po glavi, da je bil takoj krvav in napadal v družbi Jožeta Mohorčiča in Andreja Krečiča Matijo Vidriha, ki je bil od dveh prijet zadej, mej tem ko mu je jeden skušal izpodneti nogo in kričal: »Tega liberalca smo prvega v roko dobili, ubimo ga!« prijet pozneje Ferdinandu Orelu za roko in rekel proti zbrani množici: »Pojdite sem, prijet sem liberalca!«

f) Andrej Krečič napadel v družbi Jožeta Mohorčiča in Janeza Požarja Matijo Vidriha, ki je bil od dveh prijet zadej, mej tem ko mu je jeden skušal izpodneti noge; dalje se udeležil z Janezom Funom napada na Janeza Vidriha iz Goč h. št. 90.

g) Eduard Ferjančič planil v družbi Antonia Vovka, Jožeta Vovka in Leopolda Ferjančiča na Franceta Česna, ki so ga prijeti za vrat, ga potisnili k zidu, ga tolkli po glavi in poškodovali, dalje kamenem pobiral in lučal v hišo Leopolda Žgurja.

i) Jože Vovk planil v družbi Eduarda Ferjančiča Antonia Vovka in Leopolda Ferjančiča na Franceta Česna, ki so ga prijeti za vrat, ga potisnili k zidu, ga tolkli po glavi in poškodovali, dalje v družbi Ludovika Vovka tolkel Andreja Živica s kamnom po glavi, da je bil krvav.

k) Leopold Ferjančič planil v družbi Eduarda Ferjančiča, Antona Vovka in Jožeta Vovka na Franceta Česna, ki so ga prijeti za vrat, ga potisnili k zidu, ga tolkli po glavi in poškodovali; dalje se udeležil z Janezom Krečičem napada na Janeza Vidriha iz Goč h. št. 34.

l) Janez Funa zakričal na Janeza Vidriha iz Goč h. št. 90, kdo ima svetlobe, na kar je bila Vidrihu svetilka takoj izbita iz rok, da jedaleč proč odletela, dalje tičal v hišna vrata Leopolda Žgurja, da bi se bila odprla.

m) France Jerončič zgrabil Avgusta Žgurja za prsa in potem za vrat, da ga je množica obsula tako, da ga je prisilila, da je slonel na gnojšči čez nek zid, dalje se pridušal in klical na ulici, da doli (pri županu) ne bojo več godli, raje jim bomo vse razbili, vrgel skozi odprtva vrata Leopold Žgurjeve hiše kamne v notri zbrano množico in zadel in poškodoval Franceta Stembergerja in Leopolda Žgurja; zamahnil tudi s kamnom proti Johani Florjančič.

n) Janez Jerončič prijet na Mohorčičev poziv: »Pojdite sem prijet sem »liberalca!« tudi Ferdinandu Orel in tičal pozneje v hišna vrata Leopolda Žgurja, da bi se bila odprla.

o) Janez Krečič se je udeležil z Leopoldom Ferjančič napada na Janeza Vi-

drih iz Goč h. št. 34 in tičal pozneje v hišne vrata Leopolda Žgurja, da bi se bila odprla.

p) Ludovik Vovk tolkel v družbi Jožeta Vovk, Andreja Živice s kamenom po glavi, da je bil krvav.

r) France Ferjančič silič v župana Leopolda Žgur, naj gre na ulico in ga v prisotnosti množice zahteval iz hiše vun.

s) France Pregelj pobiral kamne in lučal v hišo Leopolda Žgur ter pozival ljudstvo pred hišo, da s sekiro po vratih in da kar čez zid noter.

t) Alojzij Dolenc pobiral kamne in lučal v hišo Leopolda Žgur v § 85 črk. b) kz. zaznamovane nevarnosti za življenje, zdravje, telesno varnost ljudi in v veči meri za tujo lastnino napravili.

II. Josip Ferjančič je dalje s tem, da je:

A) dne 30. oktobra 1900 v Gočah razlagal občinskemu tajniku Alojziju Ferjančiču, da morejo glede dogodkov gori pod I. delati vsi na to, da še kdo drugi razvzen teh, ki so že zaprti, ne pride v preiskavo, da se morejo tudi slednji vleči vun in da to lahko gre: priča mesto, da bi tako govorile, naj govore drugače in naj nikogar ne izdado,

B) dne 5. svečana 1901 naglašal v Gočah v cerkvi, da gorje tistem, ki zoper svojega dušnega pastirja priča ali ga noter tlači, ali zoper njega dela, da bo pogubljen, ali da je Božja roka že vzignjena ali da ga bo Bog kaznoval — prizadaj si koga pridobiti, kateri bi pred sodnijo po krivim pričeval — ter so tako zakrivili: ad I. vsi obdolženci hudodelstvo javne posilnosti po § 87. ad II. obdolženec Josip Ferjančič tudi hudodelstvo goljufije po §§ 197., 199. a kaznjiva po § 88. pri Josipu Ferjančič z ozirom na § 34 k. z.

C. kr. državno pravdništvo predлага, da se:

1. določi glavna razprava pred c. kr. deželnim sodiščem v Ljubljani,

2. pozovejo priče: Anton Hrovatin (40), Ignacij Turk (45 in 44), France Mercina (68), Katarina Žgur (42), France Viđrih (64), Marija Viđrih (63), Aleksander Viđrih (156), Ignacij Dolenc (121), Marija Stemberger (124), Janez Mislej (59), France Mohorčič (165), France Furlan (142), Marija Stemberger (199), France Stemberger (50), Maks Ferjančič (51), Matija Viđrih (54), France Česen (60), Janez Viđrih (62), Avgust Žgur (11), Andrej Ferjančič (65), Andrej Blokar (58), Ferdinand Orel (69), Janez Viđrih (25), Andrej Živc (26), Matilda Zloban (46), Jože Gerl (55), Jože Viđrih (56), Janez Viđrih (82), Florijan Orel (61), France Trbižan (43), Marjana Viđrih (48), Janez Viđrih (50), Marijana Viđrih (49), Marija Orel (12), Maks Viđrih (163), Valentin Ferjančič (27), Janez Curk (28), France Kobal (75), Johana Mercina (76), Leopold Žgur (23), France Ferjančič (29), Johana Žgur (70), Albin Stemberger (16), Anton Orel (pod 12), Andrej Ferjančič (14), Marija Krečič (66), France Pavlič (172 in pod 109), Maks Krečič (pod 113), Janez Fabčič (72), Anton Stemberger (71), Alojzij Ferjančič (77), Jože Živc (79), Johana Kodre (128), Rozalija Dolenc (129), Andrej Ferjančič (146), Vincencija Jež (151), Rozalija Eerjančič (170), Johana Ferjančič (171) in Marija Furlan (203), dalje zvedenca — zdravnik, vendar se ne zahteva, da pridejo priče Anton Hrovatin (40), Ignacij Dolenc (121), Marija Stemberger (124), France Furlan (142), Andrej Ferjančič (65) Andrej Blokar (58), Janez Viđrih (82), Janez Viđrih (50), Johana Mercina (76) in zvedenec osebno k razpravi, marveč naj se berejo njih izpovede in mnenja iz zapisnikov ako so obdolženci s tem zadovoljni.

3. berejo spisi: r. št. 57 (s

zasiščevanju so obtoženci od kraja vse tajili. Opomniti je, da po postavi ima obtoženec pravico, lagati kolikor hoče. Kurat Ferjančič se danes ni več spominjal kar je tekom preiskave še prav na tančno vedel. Klerikalnih prič bo zaslisan menda kacih 80.

Umrli. Nemila smrt nam je ugrabila blago narodno domo. V soboto zvečer je umrla gospa Ana Zarnik roj. Kos, vdova nepozabnega rodoljuba in prvoroditelja slovenske in napredne misli dr. Valentina Zarnika, v starosti 58 let. — Danes ponoči je umrla gospa Marija Porekar, tašča g. deželnosodnega svetnika Polca, v starosti 89 let.

Shod „Sokolov“ idrijskega, ljubljanskega in Postonjskega, ki se je vršil včeraj povodom izleta »Idrijskega Sokola« v prijaznem Logatcu, je uspel prav sijajno, posebno v telovadskem oziru. Po javni telovadbi se je razvila prav živahna veselica s petjem, godbo, govorji in plesom. Posebno neumorno je deloval do poznega večera oddelek znane rudarske godbe iz Idrije. Domače prebivalstvo in mnogobrojni navzoči letoviščarji, vse je bilo kako navdušeno nad lepim dnevom, katerega je včeraj vživilo v Logatcu. Obširnejši popis prijavimo jutri.

Duhovniški akušerji pred sodiščem. Te dni je bila zanimiva kazesa obravnava nekje na Kranjskem. Neki pisatelj je mnenja, da je divji zakon mej katoliškim duhovnikom in njegovo kuharico-gospodinjo najidealniši. V njem se vse disonance skupnega življenja v kratkem času z rahlo roko zgradijo. Za oba divja zakonska ni dobro, da svet izve tajnosti njunega življenja. Pa se res redko čuje, da je bil kak pretep v farovžu mej župnikom in njegovo kuharico. Le, če je kuharica čedna, se zgodi, da hodi kapelan župniku v zelnik. In tedaj nastanejo hude razprtije mej tema dvema, katere pa po znanem naravnem zakonu v kuhinji veliko tihega veselja zbujojo. — L. Büchner popisal je v knjigi »Liebesleben in der Natur« kako lepo take razprtije v življenju jelenov, divjih petelinov ali tudi jerebic. Kar se iz življenja v župnišču včasih izve, je to, da je kuharica zadnjo besedo imela in da mora župnik molčati, če gospodinja ni dobre volje. — Predmet omenjene kazenske obravnave je ta-le: Mlad župnik ima staro, nelepo kuharico. V obližju je mesto dekanata izpraznjeno. Kuharica zahteva, da župnik za to mesto kompetira. Župnik si je v svesti, da njege duševne moči ne sežejo tako visoko. On razloži kuharici, da ni krščansko, ako ona tako visoko leta. Kuharica srdito odgovarja in pove nekaj hudega, na kar ji župnik zasoli klofuto, vsled katere poči kuharici mrena v ušesu. Kajpada — težka telesna poškodba, ki se ni dala poteptati. Starka ni hotela gluha ostati. Oj te gizdavosti farovških kuharic! — Obravnava je bila jako zanimiva. Dr. Brejc je pri njej kot zagovornik župnikov vtaknil velik triumf v svojo zagovorniško mapo. Brejčeva zagovorniška spretnost je menda pomagala, da je bil župnik obsojen zaradi hudo delstva težke telesne poškodbe in ne zaradi pregreška, po § 335. k. z., in sicer na štiri tedne ječe. Dr. Brejc imel je tako subtilno misel. Vprašal je pričo kuharico, ako ni bila enkrat v Ljubljani pri škofu tožit župnika. Ženska je prisegla in pod prisego povedala, da je bila pri škofu župnika tožit zaradi nečistosti, ki jih je župnik z njim uganjal. To izpoved je želet dr. Brejc imeti, da zmanjša verodostojnost priče kuharice. Imel je v zagovorniški mapi pismena spričevala njega prevzišenosti škofa Antona Bonaventure ter soščnih župnikov, v katerih se trdi, da ni res, da bi bil zatoženi župnik s to kuharico bodisi kake nečistosti uganjal. Tableau! Ubogi župnik je po obravnavi dejal: Gospod varuj me pred mojimi prijatelji, katoliškimi zagovorniki in duhovnimi akušerji!

Iz Dobja pri Planini se nam piše: Župnik g. J. Vurkerc ima to grdo navado, da vedno le pred tujimi pragi pometi. No, poglejmo pa enkrat pred njevega! V ponedeljek dne 19. t. m. bila je napovedana sv. maša za cesarja, katere so se udeležili tudi šolarji. Pri šolarskih mašah pa je navada, da se enkrat moli, drugokrat pa poj. Ta dan je bilo na vrsti

petje, kar bi se bilo že iz drugačega vzroka spodbilo. Cesarvo pa sta tuja dva organista, vendar ni imel nobeden čas pri madž orglati. Sveče je še eden prižgal, potem pa je moral baje v Celje, kakor je župnik prišel iz zagrada praviti. Projenji dan in noč je imel čas na primiciji krokat, in tega dne je spet na primiciji popival, a pol ure za cesarsko mašo ga ni bilo treba. Župnik je bral tih mašo in bilo je, kakor da bi se opravljala neplačana služba božja za mrtveca, ki ga imajo pred cerkvenimi vrtati. »Brezverski liberalci so bili v cerkvi, klerikalni stebri z županom na čelu pa so doma o cesarju sanjali. Kako pa ta župnik za krščanki nauk skrbti! Imelo se je vršiti izprševanje iz veronauka. Da bi župnik pri tem ne kupil blamaže in dekanove graje, oznani je v nedeljo prej s prižnice, naj tisti otroci doma ostanejo, ki nič ne znajo. In res! Od 134 šolo obiskujočih dečkov jih je prišlo 46 in od 130 deklet pa 56! In zahvalil se je č. g. dekan župniku za trud ter objubil, da bo škofu o njem le dobro poročal. Na podlagi te resnice pa menda ne bo dobil pohvalnega dekreta. Sicer pa ima ta gospod velik lonec žaltavega masla na glavi in svetovati bi mu bilo, naj ne hodi preveč na solnce, sicer se mu začne topiti tako, da bo še v časnike predale kaj »mastnega« priteklo.

Žlindra v Pilštajnu. Iz slavnoznanega Pilštajna se nam piše: Župnik Tomažič se pere. V »Slovenskem Gospodarju« in v »Südsteirische Presse« dal je natisniti neko izjavo treh pokornih mužupanstev, v kateri skuša spodbijati naše trditve o krivični razdelitvi državne podpore. Toda župana Mačka in Amona že vesta, zakaj se potegujeta za župnika. Saj sta velike svote prejela iz podpore, Amon celo celih 100 gold., torej deseti del cele podpore, akoravno je zelo premožen. Toda o tem se bo še govorilo. Danes nekaj drugačega. Pred dvema letoma ustavil je Tomažič za svojo faro kmetijsko zadružo. Župan občine Drenskorebro, Amon, pobiral je denar. Nabral je nekaj sto golinarjev in jih izročil župniku. Kupil se je takrat vagon koruze, ki se je razprodala. Od tega časa pa je vse obtičalo in utihnilo. Zadruga je po prodaji te koruze nehal poslovati, ni več kupovala in ni več prodajala. A tudi računa ni nobenega, nobenega bilancije in nobene seje. Vse je tiho. Kje pa je denar? Sam Bog ve, kam je šel. Ljudje vprašujejo župana Amona, ki je denar pobiral; a ta se izgovarja, da je denar poslal »gospodski v Gradec«, ki ga pa tako dolgo najaz ne pošle!! Kratko: denarja od nikoder ni. Mi hodimo od Poncija do Pilata popraševat, kaj je z našim denarjem. A vse zastonj. Nobenega ni, ki bi nam povedal, kje je denar, še manj pa, da bi ga nam spravil nazaj. Kdo nam naj pomaga? Obračamo se do slavnega c. k. državnega pravdnosti za pomoč in prosimo, naj isto preišče, kaj je z računi in z denarjem.

Več prizadetih.

Iz Zagorja na Pivki se nam piše: 1. septembra upamo imeti zopet enkrat dan vžitka. Naše vrlo »gasilno društvo« obhaja namreč takrat »desetletnico« svojega obstanka in otvoriti svoj »gasilni dom« in to s posebno slavnostjo in veselico. Posebno pozornost vleče na se »tombola«, ki je tudi na programu; kajti dobitki so res lepi, n. pr. tele, plug in razno drugo praktično orodje. Godbo oskrbi iz prijaznosti sl. pešpolk bosenski, petje pa domači pevski zbor. Za ples na pravljenja bodeta dva prostora. Vsa veselica vršila se bo na prostem. Ker se je že dolgo napravljalo na to slavnost, je zanimanje po okolici res veliko, in če se nam Jupiter Pluvij skaže prijaznega, nadejamo se dobre zabave. Nekaj društev je že sklenilo se korporativno udeležiti veselice.

S kozolca padel je Alojzij Brežič z Iga. Šel je na kozolec spat in mu je na lestvi spodrsnilo. Padel je na tla in si zlomil nogo. Prepeljali so ga v bolnico.

Nemškoplaninsko društvo. Prejeli smo naslednji popravek: Sklicujoč se na § 19. tiskovnega zakona zahtevam, da sprejmete glede dnevnih vesti »Nemškarska aragonost«, priobčene v št. 191. »Slovenskega Naroda« z dne 22. avgusta 1901, slediči stvarni popravek: Ni res, da je postavljena v bližini Deschmannove

koče pod Triglavom velika črno-rudečo-kolata zastava, res pa je, da je tam, kakor sploh pri vseh naših kočah, zastava z barvami nemškega in avstrijskega planinskega društva, t.j. belo-rudečo-črno-rumeno.

Der Ausschuss der »Section Kraint des deutschen und oesterr. Alpenvereins«: Dr. pl. Pachki, t. č. načelnik.

Premembe na mestnem trgu. Vsled bližajoče se otvoritve rednega prometa na cestnej električni železnici morale so se iz prometnih in varnostnih ozirov ukreniti nekatere premembe na našem mestnem trgu. Določilo se je, da imata odslej trg Pred škofijo in Mestni trg služiti izključno le kot trg za sočivje in zelenjavo, ter so se te dni odstranile vse branjevke s sadjem itd. odtod na Pogačarjev trg, ki ostane odslej špecialno sadni trg in ki je že danes po svoji živnosti živo spominjal na znani dunajski »Naschmarkt«. Na Mestnem trgu in na trgu Pred škofijo ukazalo se je, da imajo odslej prodajalke biti obrnjene proti hodniku in se kupuje občinstvo v lastnem interesu opozarja, da ne vporablja ozkega prostora mej prodajalkami in tirom električne železnice za kupovanje. V bližnjem času imele si bodo tudi vse prodajalke priskrbeti primernih klopij, na katere bodo razpoložile svoje blago, da slednji preneha neprimerno in neokusno razstavljanje živil po tleh. Kmečki trg, ki se vrši provizorično za poslopjem stare gimnazije, se bode še pred otvoritvijo novega mostu tudi prestavil in sicer na Francovo nabrežje, mej tem ko trg za kuretino in jajca ostane na dosedanjem prostoru.

Električni voz je danes dopolnjuje na Zaloški cesti zadel v fijakarski voz Leopolda Bobka in ga razbil. Kriv je menda fijakar, ker se ni pravočasno izognil s tira.

Nezgoda. Včeraj dopoludne se je splašil v Streliških ulicah konj Frančiške Japeljnove, posestnice iz Sigojne št. 7, mimo korakajočih vojakov, skočil na stran in prevrnil voz. Frančiška Japelj je padla z voza in se tako težko poškodovala, da so jo morali z rešilnim vozom odpeljati v deželno bolnico.

Izgred. V soboto ponoči so prišli trije razgrajači na Dunajsko cesto pred Medicevo hišo in upili in klicali Mediceve hlapce na korajžo. Kazen jim menda ne bode odšla.

Pijan hlapec. Franc Černe, premagarski hlapec v Metelkovičih ulicah št. 5 je prišel v soboto popoludne hudo vinjen domov, kjer je tako razgrajal, da so morali poklicati policaja. Ko je ta prišel, je Č. začel trgati obleko raz sé, vzel ročico in razbil svoj kovčeg. Policaj ga ni mogel drugače pomiriti, da ga je vzel seboj.

Z rešilnim vozom so prepeljali včeraj popoludne v deželno bolnico delavca Jerneja Janaha, katerega je na sv. Jakoba trgu vrgla božast.

Nogo zlomil si je ribič Tomaž Sedej, stanujoč v Kladeznih ulicah št. 16. Padel je pred hišo, ker ga je bil preveč naložil.

Izgubljene stvari. Na sv. Petru ali pa na Zaloški cesti je izgubila neka deklica srebrno uro in verižico s tremi obeski. — Neki ključar je izgubil na poti iz Šiške po Marije Terezije cesti in po Dalmatinovih ulicah do Kolodvorovih ulic srebrno uro in zlato verižico.

Z bolnice je ušel delavec Iv. Verhovnik, katerega sta včeraj dopoludne v neki gostilni hlapec V. G. in mizarski pomočnik F. G. stepla, ker ni dal miru. Dobil jih je po glavi, da so ga morali prepeljati v deželno bolnico, kjer se mu ni dopadlo in jo je vsled tega popihal.

Napadli so danes ponoči trije hlapci v Škofjih ulicah potovalca F. H. in ga pretepli.

S ključem po glavi je udaril v soboto ponoči pred hišo št. 3 na Žabjeku črevljarski pomočnik F. M. livarja Ivana Židana.

Prazen strah. Včeraj popoludne je priredilo nemško telovadno društvo na travniku ob Tržaški cesti javno telovadbo. Nemški junaki so se menda bali, da bi jih prišel kak Slovenec srpo gledat in so vsled tega imeli dvojno stražo, žandarmerijsko in policijsko. Živ vrag se ni brigal za turnarke.

Utonil bi bil skoraj v soboto popoludne gimnazijec D. v Ljubljanci po-

leg Kodeljevega posestva. Resila sta ga dva visokošolca.

Pritlikavske armade. V Evropi je več državic, katerih veličanstva imajo le nekoliko tucatov vojakov.

Armada Nj. Visokosti »kralja rulete«, kneza Alfreda monakovskega šteje vsega vkljup 70 mož s peterimi častniki. Nasprotno bi imela luksemburška armada v slučaju kakega konfliktu z Monakom ogromno večino — še enkrat večjo armado, namreč 140 mož s šesterimi častniki. Lichtensteinska kneževina pa nima nobenega vojaka. Nasproti pa v čnogorski kneževini — kolikor Črnogorcev, toliko vojakov.

Mlinsko kolo ga je strlo. V Prelošici na Hrvatskem, je imel v nekem mlinu nedavno opraviti mlinar Miška Medura. Delal je blizu kolesa, a to ga je zgrabilo ter popolnoma strlo.

Parobrod je trčil ob ledeno goro. Parobrod »Island« je trčil pri otoku Douglas ob ledeno goro ter se je potopil.

Na parobrodu bilo je 125 potovalcev; ti so še spali, ko se je prijetila nezgoda. Nastal je nepopisen strah in zmešjava, vse je vrelo v rešilne čolne; možje so teptali žene in otroke, da le ohranijo lastno življenje. Ko so bili rešilni čolni prepapolnjeni, zagnali so ostali na potapljaljajočem se čolnu presumljiv, grozen vrisk. Parobrod se je potopil z zaboji zlata. V mrzli vodi so se ljudje borili še dolgo za življenje. Na jednem rešilnem čolnu je bil kapitan. Ko pa je izprevidel, da je vse prepapolnjeno in torej nevarno, je prostovoljno skočil v morje, da olajša čoln. V trenotku, ko se je barobrod potopil, poknil je kotel ter ubil večinoma vse, ki so ostali na nesrečni barki. Vseh mrtvih je baje 65. Med ponesrečenimi je tudi guverner polotoka Aljaske s celo svojo rodbino.

Telefonska in brzjavna poročila.

Krško 26. avgusta. Dr. Žlindra se je v soboto pritihotil v Krško. Imel je na Raki in v Leskóvcu v župniščih, samo na nekoliko pristašev omejena volilna shoda. Povsed je docela pogorel. Spremljan s klici: »Kmet s kmetom, proč s žlindrom«, jo je iz Leskovca sramotno odkuril. Vse obžaluje Dularja, da se je dal vpreči v klerikalni jarem.

Vransko 26 avgusta. Posvetovalni shod za ustanovitev »Slovenskega kmetskega društva za vranski okraj« je sijajno uspel. Želeč, da se tudi v drugih občinah priredijo slična posvetovanja, se je jednoglasno sklenilo, z vso vnemo pospeševati ustanovitev tega prepotrebnega društva.

Gorica 25. avgusta. Včeraj dopoldne je umrl bivši deželni glavar grof Fran Coronini.

Litoměrice 26. avgusta. Včeraj se je tu vršil katoliški shod, katerega se je udeležilo kacih 1000 oseb. Zajedno se je vršil mnogobrojno obiskani protestni shod, katerega so sklicali nemški klerikalci. Ta shod je bil razpuščen zaradi govora posl. Eisenkolba. Nekdo iz udeležnikov je pri razpustu shoda vrgel vladnemu komisaru čašo v glavo. Storilca še niso dobili. Udeležniki protestnega shoda so šli na to k spomeniku cesarja Jožefa in ga okrasili s frankfurterskimi zastavami, potem pa so prepevajo nemške narodne pesmi udarili proti zborovališču katoliškega shoda, kateri pa je bil zaražen po orožnikih.

Bruno 26. avgusta. V Kromeriju se je včeraj vršil katoliški shod. Udeležba je bila jako velika. Navzočna sta bila nadškof Kohn in škof Bauer. Govoril je klerikalni poslanec Hrubau, ki je zlasti fruktificiral to, da je nadvojvoda Fran Ferdinand prevzel protektorat nad katoliškim šolskim društvom. Ob istem času se je vršil v Prostojovu kolosalen protestni shod. Udeležba je bila velikanska. Navzočni so bili skoro vsi mladočeški državni in deželni poslanci. Oglasilo se je 12 govornikov. Shod je z oduševljenjem sprejel resolucijo, s katero se obsojajo vsa klerikalna stremljenja in se izreka, da ljudski zastopniki z izdajalskimi klerikalci ne smejo nikakih kompromisov sklepati.

